

Slutrapport av projektet (H1347019)

”Hobbyryttare och sociala medier – information om säkerhetsrelaterade frågor på nätet”

Projektledare: Katriina Byström

Övriga projektmedlemmar: Sara Ahlryd, Urban Carlén, Cecilia Gärdén, Karen Nowé Hedvall, Katarina Michnik, Eva Wahlström

Sammanfattning på svenska: Projektet har undersökt med en kvalitativ ansats hur säkerhetsaspekter behandlas i 32 svenska sociala medier (mest bloggar) för hobbyryttare. Säkerhetsaspekterna var sällan ett uttalat ämne i inläggen, utan snarare en underordnad sats som ibland utvecklades i de förda diskussionerna. Säkerhet i sig visade ha varierande betydelse för ryttare beroende på ridstil, erfarenhet och idealbilder. Medan deltagare i mindre och/eller slutna grupper kunde föra en resonerande diskussion kring säkerhet, ledde stora, öppna och anonyma sociala medier oftare till hårda och tillrättavisande kommentarer. Gemensamt för säkerhetsdiskussioner i alla sociala medier var att hästens säkerhet uppfattades som klart viktigare än ryttarnas egen eller en tredje parts. Givet att mer och mindre tillförlitliga råd angående säkerhet blandas i sociala medier, kan oerfarna ryttare inte endast förlita sig till sociala medier för att lära sig om säkerhet i ridning och hästhantering.

Sammanfattning på engelska: The project has examined with a qualitative approach how safety-related topics are discussed in 32 Swedish social media (mostly blogs) for hobby riders. The safety aspects were rarely an explicit subject in posts, but rather a subordinate issue that may develop during the discussions. Safety in itself showed to have varying meanings for the riders depending on the riding style, experience and idealistic views. While participants in smaller and/or closed groups could reason about safety in more reflective way, was tougher tone with harsh and reprimanding comments usual in large, open and anonymous social media. Common for safety discussions in all social media was that the safety of the horse was seen clearly more important than that of the riders themselves or of a third party. Since the more or less reliable advices on safety are mixed in the social media, the inexperienced rider cannot not rely only to social media to learn about safety in riding and handling horses.

Projektperiod: 2014-03-01 – 2014-12-31

Resultatspridning, vetenskaplig: En vetenskaplig artikel i peer-review, ett artikelmanuskript under bearbetning

Resultatspridning, populärvetenskaplig: en intervju i Borås tidning (2014-03-17), en artikel i Hippson (2015-04-16, <http://www.hippson.se/artikelarkivet/hippsonnews/forskning-inte-ovanligt-att-oerfarna-ger.htm>), en intervju i Radio Sjuhärad P4 (2014-04-07), en intervju i Häst och ryttare (Nr 3-2015), två presentationer i en populärvetenskaplig forskartävling (Forskar Grand Prix i Borås, 2014-09-26), fyra föreläsningar riktade till skolungdomar i Ulricehamn (2014-09-26), artikel i Ulricehamnstidningen (2014-09-27), Ridsportförbundets officiella Facebook-sida samt många andra ställen i sociala medier

Resultatspridning, praktisk verksamhet: Workshop i Tämta Ridklubb (2014-03-14), en serie inplanerade workshops vid Tämta RK (höst 2015) och vid Ulricehamnsbygdens RK (september 2015)

Utökad finansiering: Projektet har också måttagit medel från Västra-Götalandsregionen för att förstärka och utveckla forskningssamarbete mellan Högskolan i Borås och Högskolan i Skövde. Denna delfinansiering på 200 000 kr beviljades 2014-02-19.

Populärvetenskaplig sammanfattning:

Inom offentliga ryttarsammanhang är frågan om säkerhet central. Men hur diskuteras säkerhetsfrågor i informella sammanhang? Bland hästintresserade, såsom inom många andra grupper ökar användningen av sociala medier. Under 2014 arbetade vi med projektet ”Hobbyryttare och sociala medier – information om säkerhetsrelaterade frågor på nätet”. I projektet undersökte vi med en kvalitativ ansats hur diverse säkerhetsaspekter behandlas i inlägg och kommentarer i 32 utvalda svenska sociala medier (mest bloggar) riktade till hästintresserade. Säkerhetsaspekterna var sällan ett uttalat ämne i inläggen, utan snarare en underordnad sats som ibland utvecklades i trådarna. Här beskriver vi några av våra viktigaste resultat.

Oviss säkerhet: Vad säker hästhantering och ridning innebär och hur det kan uppnås är inte självklart, utan kan förstås på olika sätt beroende på situation, tradition och egna erfarenheter. Ett exempel är utrustning: inom en ridtradition betraktas utrustning som en förutsättning för kontroll och därmed säkerhet, medan andra traditioner ser den som brist på kontroll.

Ovissa råd: Det framkom tydligt i vårt material att många av användarna har begränsad erfarenhet av hästhantering och ridning. Exempelvis visade diskussioner om unghästar och inridning att både frågorna och svaren byggde på grunda kunskaper om hästens beteende. Det fanns också många exempel på goda och konstruktiva råd – men svårigheten för den oerfarna ryttaren är att kunna urskilja de goda råden från de farliga.

Hästens säkerhet prioriterad: Hästens säkerhet betraktas som långt viktigare än människors hälsa och säkerhet. Ordningen kan relateras till en stark kultur av att prioritera hästens väl framför människans. I materialet fanns det exempel på att ryttarna tog betydligt större hänsyn till veterinärens än sin läkares råd.

Farliga idealbilder: I sociala medier finns en föreställning om hästtjejen, som inte backar inför utmanande eller farliga situationer. Precis som med prioritering av hästens säkerhet före människans, är bilden av den modiga hästtjejen en del av den rådande hästkulturen. Intressant är dock att båda dessa framkommer så tydligt i sociala medier. Det tycks som att trycket att skapa spännande berättelser i de sociala medierna förstärker föreställningen om att “en riktig hästtjej är stark och modig”.

Projicerade känslor: Vi kunde i diskussionerna se att användarna projicerade sin egen osäkerhet och rädsla på hästen. Oviljan att erkänna och prata om sin eventuella rädsla kan i sig medföra en säkerhetsrisk genom att man kanske pressar sig till handlingar eller utsätter sig för situationer vilka man varken vill hamna i eller behärskar.

Sociala medier är olika: Vi märkte att olika sociala medier används på olika sätt och i olika syften. Stora Facebook-grupper används som anonyma diskussionsforum, medan mindre och slutna Facebook-grupper påminner om en bekantskapskrets. Detta påverkar attityden och tonen i diskussionerna. I de slutna forumen vågar skribenterna skriva om sin rädsla och osäkerhet. I många av bloggarna är tonen stundtals mycket hård, men det finns också gott om uppmuntrande tillrop och uttryckt beundran.

Gott hästmannskap: Ridning och hästhantering handlar mycket om tyst kunskap. “En känsla för hästen” eller “gott hästmannskap” är kunskap som man förvärvat genom träning och erfarenhet – saker man inte kan läsa sig till. Att förmedla den här typen av kunskaper är en särskild utmaning i sociala medier, samtidigt som de är en förutsättning att kunna tolka innehållet i diskussionerna.

Vår slutsats är att sociala medier är både en riskfaktor och ett potentiellt värdefullt redskap i hästvärldens strävan efter ökad säkerhet. Vi menar också att det behövs ett medvetet arbete med att uppmärksamma säkerhet inom ridkulturen. Genom att uppmärksamma källkritiska frågor kan ridskolorna och tränarutbildningarna göra en viktig insats. Ett praktiskt exempel på hur detta utbildningsbehov kan hanteras är genom workshops under teorilektioner.

Slutrapport av projektet (H1347019)

”Hobbyryttare och sociala medier – information om säkerhetsrelaterade frågor på nätet”

Av: Katriina Byström

Inledning

Säkerhetsrelaterade frågor för människa och häst är alltid i fokus och många satsningar görs för att öka säkerheten. Satsningar att förebygga olyckor i ridning behövs, eftersom ett stort antal olyckor inträffar varje år (t.ex. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap 2013). De offentliga aktörerna såsom försäkringsbolag, Svenska Ridsportförbundet och enskilda ridskolor och ridklubbar förmedlar regelbundet information om risker och hur vi kan minimera dessa inom ridning och hästhantering. Som exempel kan nämnas återkommande information om hur hästar ska transporteras på ett säkert sätt, om hur man julpyntar i stallet på ett säkert sätt samt påminnelser om vikten av att använda reflexer inför den mörka årstiden. Ett annat konkret exempel är Agria Djurförsäkringars, LRF's och Länsförsäkringars samarbete kring satsningen *Säker Hästverksamhet* som har ett syfte att förmedla kunskap om hur risker och olyckor kring hästhantering och hästverksamhet kan undvikas och förebyggas (<http://www.agria.se/hast/artikel/saker-hastverksamhet>). Ett ytterligare exempel är konferensen *'6th International Equitation Science Conference'* som anordnades i Sverige 2010 med temat: *Horse welfare and human safety: the importance of learning, training and education*. Det finns vidare en rad publikationer från skilda aktörer där säkerhetsfrågan berörs ur olika aspekter, t ex. Svenska Ridsportförbundets *Säker med häst*, Konsumentverkets *Fritidsskador med häst* och Jordbruksverkets djurskyddsbestämmelser för häst.

Eftersom hobbyryttare utgör en stor andel av den totala gruppen ryttare, är deras attityder, kunskaper och färdigheter gällande säkerhet en avgörande del av hur säkerheten i stort utvecklas inom ridning och hästhantering. Däremot är inte deras röst nödvändigtvis väl representerad på de formella diskussionsarenorna. Sociala medier utgör en del av de mer tillgängliga informella forumen för hobbyryttare. I samband med de sociala mediernas framväxt har hobbyryttare (lektions- och privatryttare) börjat använda sig olika diskussionsforum, bloggar, Facebook och appar osv. för att förmedla och erhålla information inom hästrelaterade aktiviteter. Dessa sociala medier kan används på många sätt, ibland för att efterfråga eller förmedla tips, ibland för att berätta om saker som man själv har varit med om eller för att bara dryfta en åsikt. Dessa informella mötesplatser utgör ett hav av information till den hästintresserade.

Vi har studerat hur hobbyryttare uttrycker sig i sociala medier i samband med diskussioner där säkerhetsrelaterade aspekter avhandlas. Undersökningen är den första som fokuserar på säkerhetsdiskussioner i de nya medierna, och kompletterar undersökningar som fokuserar på det konkreta agerandet vid hantering av hästar eller på situationen i den fysiska miljön mellan människa och häst.

Syfte och forskningsfrågor

Projektet har haft som mål att undersöka hur kunskap om säkerhet diskuteras och förstås i sociala medier av hobbyryttare. Undersökningen kom att utveckla två centrala frågor: 1) hur ryttarsäkerhet diskuteras och kännetecknas i olika sociala medier? och 2) vilka teman i samband med ryttarsäkerhet kan identifieras i sociala medier? I fokus är hobbyryttare som har ridning eller hantering av hästar som sitt fritidsintresse, t.ex. de som rider sina egna hästar, hyr en häst eller tar ridlektioner, hästskötare, och föräldrar till unga ryttare. Professionella ryttare och andra som hanterar hästar inom sitt yrke ingår inte i vårt urval. Vi definierar ryttarsäkerhet brett och inkluderar aspekter som berör upprätthållning av både fysiska och emotionella välbefinnande i samband med ridning och hästhantering.

Teoretiskt ramverk och tidigare studier

Studien utgår från ett praktikteoretiskt perspektiv där information och kunskap ses som fenomen som utvecklas i ett socialt samspel mellan människor och artefakter i särskilda miljöer (jfr Schatzki 2002; Wertsch 1998). Människor skapar, etablerar och utvecklar gemensamma uppfattningar av fenomen, som t.ex. säkerhet, genom ett aktivt deltagande och meningsskapande i sina omedelbara sammanhang.

Även om vårt fokus är på hur betydelser av ryttarsäkerhet förhandlas i sociala medier, menar vi dock att sådant meningsskapande inte är isolerat från sociala sammanhang och aktiviteter som genomförs utanför de sociala medierna (jfr Boellstorff 2012).

Vi har särskilt använt oss av Lloyds arbete om informationslandskaper (t.ex. 2006, 2010) och Hartels arbete om informationsrelaterade aktiviteter för seriösa hobbyister (t.ex. 2003). Lloyd introducerar begreppet informationsmodalitet vilket står för *'sites where understanding about what constitutes information is shared in addition to the ways in which the community operationalizes this way of knowing'* (Lloyd 2010, p.160). Hon gör åtskillnad mellan en epistemologisk modalitet relaterad till teoretiska kunskaper, en social modalitet relaterad till erfarenheter och samhörighet samt en kroppslig modalitet relaterad till kunskaper som besitter i den egna och andras kroppar. Dokument är mest lämpade att förmedla teoretiska kunskaper ("know-what" och "know-why"). Socialt "know-how" är upplevelsebaserad information om personliga och kollektiva erfarenheter i ett lokalt sammanhang och förmedlas lämpligast genom berättelser om dem. Den kroppsliga modaliteten förmedlar kunskap genom observation av och direkt deltagande i aktiviteter. I sociala medier, text i talspråk, används stillbilder och korta filmklipp för att skapa social interaktion som ofta baseras på personliga upplevelser (Greene et al. 2011). Oavsett sociala mediers lämplighet att förmedla alla tre typer av modaliteter, blandas de tre i inläggen och kommentarerna. Lloyd (2009) påpekar att aktivt deltagande i de sociala och kroppsliga modaliteterna leder till en "känsla" för den aktuella praktiken. I ridning kallas sådan känsla ofta "gott hästmannaskap". Vi ser säkerhetstänkandet som en del av "gott hästmannaskap" och intresserar oss i hur denna praktik medieras i sociala medier.

Många ryttare passar i definitionen som hängivna eller seriösa hobbyister som ägnar sig åt en varaktig och tidskrävande fritidsaktivitet: de engagerar sig frivilligt i och finner glädje i sin hobby (jfr Stebbins 1992; Hartel 2003). Förutom ett varaktigt engagemang är seriösa hobbyister ständigt intresserade av att utveckla sina färdigheter och lära sig mer om sin hobby (Hartel 2003). Seriösa hobbyister kan även utveckla och avancera i en "hobbykarriär", vilken omfattar olika stadier och kunskapsnivåer. Som säregenskap just för ridning, kan hobbykarriären ibland handla om ett ekipage snarare än en ryttare. Detta ofta nära och långsiktiga förhållande med hästen särskiljer ridning från många andra fritidsintressen (Schuurman 2014; Forsberg 2012). Seriösa hobbyister skapar och underhåller en informationsrik och komplex social praktik som helst delas med andra likasinnade (Hartel 2003). I en sådan praktik är informationsrelaterade aktiviteter centrala: en typisk seriös hobbyist använder många och varierande informationskällor som böcker, tidningar och webbplatser och deltar i online-gemenskaper för att lära sig och kommunicera med andra entusiaster (Hartel 2006). Bland vanliga informationskällor för ryttare räknas veterinärer, ridlärare och tränare, hovslagare, vänner/familj, andra hästägare och tidskrifter inom ridsport (Martinson & Bartholomay 2009; Bolwell et al. 2013; Hockenull & Creighton 2013), men också webbplatser och digitala nyhetsbrev (Skelly et al. 2011; Wickens et al. 2011; Bolwell et al. 2013).

Lloyd (2010) betonar att varje gemenskap stödjer och legitimerar olika sätt att förmedla information. Studier av ryttargemenskaper visar att det finns en hierarki bland deltagarna och förmågor såsom ridning och kommunikation med hästar är högt värderade (Forsberg & Tebelius 2011; Forsberg 2012; Ojanen 2012). Dessa kunskaper är del av vardagen och hör till den kroppsliga informationsmodaliteten, men lever också i berättelser som hör till den sociala informationsmodaliteten. Vikten av den kroppsliga modaliteten förstärks eftersom kunskap inom ryttargemenskaper är "ofta dold och implicit; lite råd ges direkt" (Ojanen 2012, s. 147). Således verkar de kroppsliga och sociala modaliteterna ha fått en dominerande ställning, även om det finns tillfällen då den epistemologiska informationsmodaliteten får en framträdande roll (jfr Bolwell et al. 2013; Hockenull & Creighton 2013; Martinson & Bartholomay 2009; Skelly et al. 2011; Wickens et al. 2011).

Studier av Ojanen (2012), Forsberg (2007, 2012) och Lunde (2014) har tagit upp hur säkerhetstänkandet genomsyrar ridskolor och stallmiljöer. Inom ryttargemenskaper delar man en gemensam föreställning att hästens välbefinnande bör komma först (Lunde, 2014; Forsberg, 2012). En annan allmän föreställning handlar om syn på rädsla: känslor av rädsla och ångest förekommer, men ryttaren förväntas att klara av dem utan agitation (Case, 1991; Forsberg, 2007; Forsberg 2012). Historiskt kan

normerna för ryttargemenskapen, särskilt vid ridskolor, spåras tillbaka till militära traditioner där säkerheten var relaterad till ordning. Ett illustrerande exempel är sättet att organisera utrustning: i ridskolor anordnas sadlar, betsel och hjälmar vanligtvis på ett snyggt och överskådligt sätt att hålla dem samlade och ur vägen (Forsberg 2007; Forsberg 2012).

Många sociala medier är främst avsedda för att möjliggöra samtal mellan individer och grupper (Kietzmann et al. 2011), även om en majoritet deltar mer passivt, dvs. läser eller tittar på innehåll som andra har delat (van Dijck & Nieborg 2009). Anledningar för användning är många: att utveckla sociala relationer, att få känslomässigt stöd, att få status, eller att söka och dela information, råd eller erfarenheter (t.ex. Joinson 2008; Johnson et al. 2010; Park et al. 2009; Lober & Flowers 2011; Johnston et al. 2013). Kietzmann et al. (2011) föreslår ett antal premisser för hur användarna delar information med varandra. Några av dem handlar om graden av anonymitet, typ av innehåll som kan delas och möjlighet att etablera relationer. Till exempel, en blogg med en begränsad möjlighet till feedback möjliggör en annan typ av samtal än en sluten och dold Facebook-grupp. Schuurman (2014) hävdar att många bloggar utgår från en bloggande hästägare som kontinuerligt producerar självbiografier om sina vardagliga aktiviteter och relationer med hästar, för att delas i den offentliga ryttargemenskapen. Schuurman (2014) menar att interaktivitet mellan bloggare och läsare är kopplat till andra hästberättelser inom kulturen samt till andra medlemmar i gemenskapen. I dessa berättelser, är hästägarens känslor, kommunikationsförmåga och tolkningar av hästars känslor centrala delar av helheten. Alla delar måste vara närvarande för att försäkra en legitim och tillfredsställande instans av hästägandet.

Sammanfattningsvis har studien som utgångspunkt ett praktikteoretiskt förhållningssätt där sammanhanget och sociala interaktioner betonas. Vi fokuserar på att studera ryttargemenskaper i sociala medier. Dessa digitala gemenskaper är nära relaterade till de fysiska miljöerna som stallar och ridbanor, men utan att ha direkt tillgång till den kroppsliga modaliteten. Således förmedlas de implicita reglerna, dolda kunskaperna och förväntningarna på hur man agerar i sociala medier genom utsagor och berättelser skapade i inlägg och kommentarer. Begreppen seriösa hobbyister, informationsmodaliteter och ”gott hästmannaskap” utgör tillsammans med relaterade forskningsresultat en utgångspunkt för den här studien om hur säkerhetsfrågor förmedlas i sociala medier.

Material och metoder

I denna explorativa, kvalitativa studie ingår ett urval av sociala medier. Vi identifierade de utvalda sociala medierna genom en survey till projektets referensgrupper (två ridskolor och två privata stallar, lokaliserade i Väst- och Sydsverige). Estimerat antal potentiella respondenter var ca 600 personer varav 119 besvarade det frågeformulär som bestod av tio frågor om ridning, erfarenhet och sociala medier. Respondenterna ombads att ange i vilka sociala medier de sökte information om ridning och hästar. Alternativet var: Diskussionsgrupper (t.ex. forum och Facebook-grupper), Bloggar, Twitter, Sociala medier för att dela videoklipp eller bilder (t.ex. YouTube och Instagram) och Andra. Följande sociala medier användes frekvent: Facebook-grupper, ett särskilt diskussionsforum och ett antal bloggar. Twitter och Instagram användes inte för att söka information om ridning eller hästhantering. Baserat på resultaten, valdes tre Facebook-grupper i olika storlekar, ett stort nationellt webbforum och 28 bloggar för en kvalitativ innehållsanalys.

Facebook-grupp A var vid tiden för studien en stor öppen grupp (ca 13 000 medlemmar) med daglig aktivitet av två-tre nya inlägg med runt 20 kommentarer. Facebook-grupp D var en stängd grupp som oftast uppdaterades med minst ett inlägg om dagen. Denna grupp hade omkring sextio medlemmar, varav tjugo var aktiva med inlägg och kommentarer under tidsperioden för insamlingen. Facebook-grupp E var dold (och stängd), hade drygt sextio medlemmar och i den var aktiviteten stor. I genomsnitt postades mer än 150 inlägg varje månad, till vilka tillkommer ett varierande antal kommentarer per inlägg. Några av bloggarna i studien (B1-28) lockade runt hundratusen följare, andra var mycket små med bara en handfull följare. Vissa bloggar uppdaterades flera gånger om dagen, andra mer sporadiskt. En del av bloggarna tillät kommentarer, andra inte. De flesta av bloggarna innehöll mycket bildmaterial. Online-forum C kan ses som det största nätverket för svenska ryttare.

Runt femton moderatörer administrerar diskussionerna där deltagandet kan ske anonymt. Ett konstant flöde av inlägg publicerades i forumet dagligen. I många fall, både i bloggarna och forumen länkas det till YouTube, Twitter, Instagram och olika webbplatser.

Analysen har genomförts i olika steg. Vi initierade ett försök att tillämpa valda sociala mediernas sökverktyg för att ta fram relevant material, men det visade sig vara en otymplig och oviss metod. Sökverktygen var inte kalibrerade för en sådan detaljnivå som krävdes och dessutom var skillnaden mellan sökmöjligheterna så stora i de utvalda sociala medierna att det materialet som vi hade kunnat vaska fram med den här metoden bedömdes som otjänligt för studien. Därmed optimerade vi till manuellt urval och analys som visade sig mer framkomlig metod men också klart mer arbetskrävande. I den första etappen, arbetade var och en av forskarna med en typ av social medium och det genomfördes en grundlig läsning av materialet för att ta fram trådar där säkerhetsaspekten var på ett eller annat sätt närvarande. Materialet diskuterades och jämfördes i en gemensam workshop, för att få fram kriterier till fördjupad analys. Analysarbetet fortsatte med fokus på följande frågor: hur diskuteras ryttarsäkerhet och vad kännetecknar utsagorna? Vilka teman för ryttarsäkerhet kan identifieras, och går det att identifiera dolda ämnen? Även den fördjupade analysen bearbetades i en workshop. Centrala frågor i denna workshop var om och hur säkerhet varierar mellan de olika typer av sociala medier. Genom jämförelser genererades flera teman som slutligen resulterade i en skildring av uppfattningar om ryttarsäkerhet såsom de kommer i uttryck i sociala medier. Materialet utgjordes av totalt 1975 inlägg och kommentarer. Vi menar att även om vi i den manuella datainsamlingen skulle ha missat några relevanta inlägg och kommentarer, är materialet tillräckligt omfattande för de slutsatser som analysen lett till.

Vi var noga med inhämta informerat samtycke av de som var medlemmar i de slutna grupperna (Facebook-grupp D och E). När vi informerade om undersökningen var det ett par medlemmar som avböjde deltagande i studien. Alla deras inlägg exkluderades från materialet. Utöver det, direkta citat från medlemmar i dessa grupper användes endast med informerat samtycke. När det gäller den stora Facebook-gruppen A, bloggarna och webbforumet ansåg vi inte att informerat samtycke behövdes eftersom dessa är offentliga, inga privata frågor avhandlades i denna studie, det skriftliga materialet handlade inte om känsliga ämnen och det fanns ingen direkt relation mellan deltagarna i dessa sociala medier och forskarna i denna studie. Trots det har vi i denna rapport valt att översätta direkta citat från svenska till engelska för ökad anonymisering.

Resultat

En slutsats som vi kunde konstatera redan under datainsamlingen var att säkerhetsaspekterna var sällan ett uttalat ämne i inläggen, utan snarare en underordnad sats som eventuellt kunde komma att utvecklas under en diskussion i trådarna. Likaså var diskussioner om säkerheten gällande hästen klart mer omfattande än diskussionerna om människors säkerhet. Det framkom också tydligt att de flesta bloggare och de flesta som publicerade inlägg antingen ägde eller hyrde sina hästar, medan elever vid ridskolor var mindre aktiva. I våra resultat fokuserar vi på ryttarens säkerhet vid ridning eller hantering av hästar.

Här presenterar vi de teman som vi identifierade i våra empiriska resultat. Exakt vad som utgör säkerhet vid hantering av hästar visade sig vara långt ifrån självklart i det analyserade materialet. I förhållande till frågor om träning, tävlingar och utrustning tas säkerhet sällan upp. Samma gäller i diskussioner om situationer som ter sig potentiellt farliga, t.ex. när hästar är svåra att lasta eller skenar under uteritter. När det gäller hoppning med dess uppenbara risker diskuteras det ofta ur en teknisk synvinkel, medan några explicita säkerhetsaspekter sällan får utrymme.

Säkerhet är knuten till sammanhanget

Vad som utgör en farlig situation beror på inblandade människor, hästar och omgivning. I den stängda Facebook-gruppen D diskuteras säkerhet nästan uteslutande i relation till omgivningen, med varningar om pågående älgjakt eller med uppmaningar om att hålla stallet i ordning. I forumet C kopplas säkerhetsrisker ofta till hästens beteende, ryttarens kunskaper och erfarenhet, samt användning eller

icke-användning av utrustning. Dåligt tränade hästar, hästar med smärta, unga och oerfarna hästar eller "hetlevrade" hästar och hästar med "fel gener" för en viss ridgren kopplas ofta ihop med säkerhetsrisker. Ibland likställs säkerhet med en "känsla för hästar". Dessa är subjektiva mått, t.ex. en person kan anse att en häst är dåligt tränad, en annan att den är lekfull och en tredje att den har smärtor som i en diskussion som började med en serie bilder där bloggaren upprepade gånger faller av sin unghäst under hoppträning (B1). Bloggaren själv konstruerar episoden som en rolig berättelse om sig själv där hon vinner över sin lekfulla unghäst. Bland de 167 kommentarer som inlägget genererar, är många upprörda över hästens beteende och skriver att bloggare måste kontrollera hästens rygg, tänder eller se efter andra fysiska problem. Andra förslag har att göra med hur hästen har tränats – har hon tränats att respektera sin ryttare? Har hon tränats för hårt, för tidigt? Andra rekommenderar att kontrollera hästens utrustning – möjligen sitter sadeln dåligt, gör lite ont? Ytterligare andra kommentatorer anser att detta är normalt beteende för en unghäst, en åsikt som delas av bloggaren själv som känner att hon är auktoritet i frågan. Exemplet visar att det är svårt att landa i ett "rätt" svar och avgöra bland råden.

En allmän tendens i materialet är att säkerheten ses som en fråga om personligt val och på så sätt som något förhandlingsbart. Säkerhet är ofta – både implicit och explicit – förknippad med ryttarens rid- och/eller hästhanteringskompetens. Det antyds att en kompetent ryttare inte behöver oroa sig för säkerheten. Man menar att potentiellt farliga situationer inte behöver vara det om man är en bra ryttare, dvs. rider korrekt och balanserat. Om en ryttare har kontroll över en situation och sin häst, får hon fatta sina egna beslut om säkerhet även om andra ser säkerhetsrisker. Det finns också spår av en attityd att man inte bör lägga sig i andras beslut alls: i en diskussion om en flicka som rider efter en älgkalv, försöker en kommentator lugna ner andras upprörhet: *'why all this hate? [...] As she herself says, 'I must be allowed to be young, dumb and learn from my mistakes'. So let her expose herself and her horse to whatever she wants, her horse, her life – her decision'* (B15). Även när ryttarens beslut kan utgöra en fara för sin omgivning, t.ex. när en tungt medicinerad ryttare beslutar att rida ut, ifrågasätts det inte ur säkerhetsaspekten. Säkerhet kan också medvetet äventyras av olika skäl, som *'I want to point out that I usually ride with a helmet but I can be a little vain and a dress doesn't look so good with a helmet on'* (B18). Ibland verkar utseende ha större betydelse än säkerhet, vilket påpekas upprepade gånger i materialet, ibland kritiskt, ibland med en lättare inställning. Mognad och lång erfarenhet är ibland förknippade med större säkerhetsmedvetande, som i en diskussion om fälttävlan, där en kommentator hävdar att *'An adult is herself responsible for calculating risks. A child competing in cross-country cannot have an overview of the risks'* (B25). I en annan diskussion om användning av säkerhetsvästar är en kommentar att *'this was exactly what we young and not-so-wise people need! Many of us youngsters think we're 'cool' when riding without safety vests and we don't think about the consequences'* (B3). Å andra sidan, kunde sådana kommentarer besvaras med ett argument att olyckor kan hända vem som helst oavsett ålder (B15).

Huruvida ryttarens och hästens utrustning ökar säkerheten är också förhandlingsbart främst beroende av ryttartraditionen. Även om de flesta verkar överens om att ryttarutrustning, särskilt hjälmar och säkerhetsvästar, är viktiga säkerhetsåtgärder och avsaknad av hjälmar på bilder kommenteras snabbt, gäller inte det alla sammanhang. Detta är fallet i sammanhang som akademisk ridkonst samt "natural horsemanship" i vilka traditionella föreställningar om säkerhet utmanas. Hästutrustning (t.ex. sadel, betsel och hjälptyger) utgör utgångspunkt för omfattande debatter. En omtvistad fråga som berör säkerhet handlar om hur man kontrollerar en häst på bästa sätt. Om de traditionella föreställningarna ofta betonar vikten av utrustning, menar alternativa synsätt att säkerheten ligger i att förstå hästen, i bandet mellan häst och ryttare, samt i ryttarens balans och färdigheter. Hjälmar, bett, trän och sadlar ses ofta inte bara som onödiga, utan snarare som något som hindrar en harmonisk relation mellan häst och ryttare. Ett typiskt inlägg ur ett "natural horsemanship"-perspektiv kan vara *'the greatest opportunity to reduce horse accidents, lies in the horse. A properly educated, trained, taught and managed horse means a greatly reduced risk of injury, much more so than a helmet'* (C). Däremot kan ett inlägg inom den traditionella synen vara *'Something that makes me angry is when people use their horses like circus horses. If you log on to Insta or FB there are pictures of people riding a horse or pony without a bridle, running around the paddock, without a helmet or a vest, no boots. They rear up or jump fences. I'm flabbergasted! /... /Thumbs up for proper riding! Riding helmet, vest and common*

sense!’ (B2). På specialiserade bloggar med relativt få läsare som bloggar inom akademisk ridkonst eller dressyr, och i mindre grupper har medlemmarna enats om den gällande traditionen, medan olika traditioner möts och ställs mot varandra i de större bloggarna och Facebook-grupperna.

Hästens säkerhet prioriteras

Det finns relativt få inlägg som behandlar ryttarens eller hästägarens säkerhet, medan säkerhet och välbefinnande av hästar kommer upp oftare. Hästens säkerhet är också uttryckligen mer prioriterad, som i ett inlägg där bloggaren skriver om hur hennes häst skenar. *‘He [the horse] bolts. Over meadows, on the road, through the ditches and in the forest. Everywhere where a horse can get killed. We were screaming with terror when he reached the road. But someone up there was watching [...] No car, he didn’t fall, and he had pads and boots on’* (B22). Bloggaren beskriver livligt faran för hennes häst, men nämner inte faran för trafikanterna. I ett annat exempel inleds en diskussion med ett blogginlägg från en hopptävling där ryttaren fortsätter hoppa trots att sadeln håller på att glida av hästen. Ingen av de tolv kommentarerna tar upp risken att ryttaren kan skada sig, men flera oroar för att hästen kanske har skadats: *‘Stupid rider, to choose to continue even though the bloody saddle is crooked, the horse could bloody well hurt its back?’* (B15). I en diskussion om en hästägares rädsla för att borsta hästens tänder byts snart fokus ut mot att istället handla om skadliga typer av tandkräm för hästar (A).

Ibland ses dock både hästens och ryttarens säkerhet som lika viktiga. Ett exempel är en diskussion om vikten av att bära en säkerhetsväst, där en parallell dras till hästens säkerhetsutrustning: *‘You should wear it, exactly as you would have boots on your horse’* (B1). Samma argument ges i en diskussion om vikten av att hästen ska ha benskydd: av samma anledning som ryttaren själv bär hjälm (B1). Deltagarna i sociala medier är ofta medvetna om att de prioriterar sin häst över sig själva och ibland skojar om det: *‘Oh, when did we horse people start to care about what orthopedists say? But if the VET says something, then we obey’* (E).

Känslor av rädsla talas inte om eller projiceras på hästen

Hur man ser på och talar om rädslor beror åtminstone delvis på det sociala mediet som används. Deltagarnas egna rädslor verkade vara lättare att ta upp i små grupper. I den dolda Facebook-gruppen E beskriver medlemmar sina känslor och tankar med självinsikt. Här diskuteras olika sätt att hantera rädsla: *‘I think it’s quite different how you work and what you can do, it probably depends a little on the kind of fear you have and how much of it is in your head or in your body?’* Det finns inlägg i vilka medlemmar berättar hur egna känslor påverkar hästen, att en häst kan påverkas av ryttarens oro och att lösningen på problemet är att ändra attityd. En medlem skriver följande, efter att först ha beskrivit en kaotisk situation i ett ridhus: *‘But it’s more me who should get used to everything and just ride. I’m scared that something might happen, so I have to stop that because otherwise it will just be ‘free walk’* (E).

I större öppna bloggar och forum handlar inläggen oftare om hästens otrygghet och stress. Ett exempel: *‘one of [the horses] is ... insecure. She is the highest ranking horse in the paddock and bosses the four other horses around. She’s the leader. [...] She usually tries to bite people and has even kicked a vet. [...] Is there any way to make her feel more secure?’* (A). En annan beskriver hur en väns häst under en uteritt *‘bounced around like a fool’*, vilket gjorde att vännen föll av sin häst och fick även den andra hästen att reagera: *‘my horse got scared because of how the other horse behaved and backed off and kept going, too’*. Den efterföljande diskussionen fokuserar på frågan om erfarna hästar kan lugna mindre erfarna hästar och om det är inläggförfattarens ansvar att rida ut ihop med vännen bara för att hålla hennes häst lugn (C).

Eftersom säkerhetsrisker verkar vara associerade med brist på kompetens och/eller känsla för hästar, kan fokus läggas på hästens säkerhet istället för på sin egen som ett sätt för att undvika kritik. En likadan styrning bort från ryttarens möjligen otillräckliga kompetens kan identifieras i inlägg som beskriver olyckshändelser. Då är det vanligt att hävda att olyckan inte var ryttarens fel: *‘I felt as if everything was my fault even though I couldn’t have done otherwise [...] accidents happen, even if*

you don't do anything wrong' (B15). Även med sådana friskrivningar, får ryttaren ofta kritik i de öppna, större grupperna för att ha orsakat eller förvärrat situationen genom sin inkompetens. Detta kan vara en anledning till varför diskussioner av farliga situationer och säkerhetsrisker är relativt få.

Säkerhet åsidosätts av tuffa unga ryttare

Särskilt yngre ryttare verkar gärna vilja upprätthålla en bild av en tuff hästtjej som känner varken smärta eller obehag. Exempel på detta finns i alla de studerade sociala medierna. På en blogg riktad till en yngre publik finns inlägg som *'did you ever hurt yourself badly in connection to horses and riding? How did you get back in the saddle and how did you overcome your fears?'* (B15). Frågan ledde till många "krigshistorier" om att falla av hästar, om att bli trampad, om brutna ben och om andra fysiska och psykiska trauman. Ungefär hälften av dem avslutas med en kommentar som *'and I was in the saddle the day after, training on my other pony! God I am tough :-)* (B15). Även i mindre grupper som gruppen E, finns det gott om inlägg där medlemmarna beskriver hur de har tagit upp ridning igen strax efter en skada eller medicinsk behandling. I andra inläggen i samma grupp beskrivs det hur man med mer erfarenhet och ålder har ändrat inställning, här ett exempel som på en och samma gång visar en ansvarsfull vuxen attityd men fortfarande idealiserande bilden av en tuff hästtjej: *'I am almost never afraid when I ride. Have never been, even if I occasionally have had quite wacky horses. Nowadays, I don't sit up on just any horse, but I have done that'* (E). Bilden av den tuffa hästtjejen lever inte bara bland hästintresserade: *'The surgeon who operated me [a non-horse-related operation, our note] some years ago also noted that 'horse girls are a special species''* (E).

Många inlägg som handlar om ryttarens egna skador skrivs i en humoristisk ton eller publiceras som "roliga bilder". Denna attityd är relaterad till den välkända devisen att efter ett fall, bör man vara tillbaka i sadeln så snart som möjligt. Diskussioner om hur långt denna attityd bör tas skapar olika reaktioner på skalan modigt eller brist på förståelse: *'It scares me to see that there are so many dumb people here LAUGHING at these pictures [of a blogger repeatedly falling of a rearing horse] and saying you are BRAVE?!? Courage is something totally different, to understand the problem, get off and find a better way forward [...] What you are doing is insane, both for you and the horse'* (B1). Därmed kan bilden av den tuffa hästtjejen ibland komma i vägen för säkerhetsfrågor. I ett inlägg ber en hästägare att hennes stallkamrater ska spänna grimman ordentligt när man tar hästen in eller ut och avrundar med *'maybe I'm just fussy... What do you think?'* (D).

Slutsatser

Analysen av diskussioner om säkerhetsrelaterade frågor i sociala medier ger en bild av att människans säkerhet prioriteras lägre än hästens, att det finns en tendens till att bortse från säkerhet och att projicera känslor av rädsla på hästen. Det mest intressanta är att det inte finns något samförstånd om vad som utgör säkerhet. Även om ridning och hästhantering är allmänt kända som riskfyllda aktiviteter, har vi funnit att säkerhetsfrågor är antingen obefintliga eller förringas i sociala medier. Möjligen upplever deltagare i sociala medier att de vet tillräckligt om grundläggande säkerhet och tar relaterade kunskaper för givet. De flesta som har en större hästblogg, är skickliga ryttare och kan förväntas att ha ett bra grepp om säkerhetsåtgärder runt hästar. Således är många av de mest aktiva och invigda deltagarna seriösa hobbyister (jfr Hartel, 2010; Stebbings, 1992) som redan har avancerat långt i hobbykarriären. I mindre grupper som bygger på längre och mer personliga relationer (som till exempel Facebook-grupperna D och E) kan medlemmarna stödja sig på varandras kompetens. Medlemmarna i gruppen D tillhör samma stall och möts ofta. De verkar ha utvecklat en gemensam förståelse för säkerhet och behöver inte diskutera säkerhetsfrågor i sociala medier. Inlägg har därför en karaktär av att snarare dela information med andra i stället för att inleda diskussioner. I de större och mer öppna sociala medieplattformarna beror den låga förekomsten av säkerhetsfrågor på andra skäl. En orsak kan vara att deltagare inte identifierar de beskrivna situationerna som farliga, utan framställer dem som berättelser om relationen mellan häst och ryttare antingen med moraliska aspekter i centrum eller som roliga historier. Detta kan relateras till bilden av den tuffa och modiga hästtjejen. Denna bild finns även i andra studier om ridning (t.ex. Asklund 2013; Forsberg 2012). Våra resultat visar också en tendens att värdera hästens välbefinnande högre än dess ägares eller andra människors. Detta ligger i linje med senaste forskningen om hästintresserade flickor och hälsa (Lunde 2014), på rådande värderingar i ridskolor (Forsberg 2012) och på förhållningssätt till hästen i bloggarna (Schuurman

2014). Forskning av Lunde, Forsberg och Schuurman, liksom våra resultat visar att prioritering av hästen framför sig själv samt ett känslomässigt engagemang till hästen är viktiga beståndsdelar av ryttarkulturen. Vår vidare slutsats är att den här attityden inte gynnar ryttarsäkerheten.

Vi kan även konstatera att de olika sociala mediernas premisser angående de sätt som man kan delta har betydelse (jfr Kietzmann et al. 2011). Vi har identifierat skillnader i tonen i sociala medier beroende på antal deltagare. I de mindre grupperna som D, E och de små bloggarna, kan deltagarna uttrycka sina rädslor lättare, och osäkerhet, misstag och oerfarenhet accepteras i större grad. Diskussionsklimatet är förtroendegivande, uppmuntrande och stödjande. Detta är allra tydligast i den dolda gruppen. Däremot kännetecknas de stora och öppna forumen och bloggarna av ett hårdare klimat där kritik, ifrågasättande och även aggressivitet förekommer relativt ofta. Tendenser att ge en tuff och kunnig bild av sig själv och att tillskriva eventuella problem till hästens egenskaper är mer vanliga.

Gemensam förståelse åstadkoms genom att utbyta information om personliga erfarenheter, kunskaper, attityder och värderingar i en grupp människor (jfr Lloyd 2010). Vi har funnit att i sociala media, har säkerhet förblivit öppet förhandlingsbart. Detta är i sig en säkerhetsrisk, eftersom så gott som alla åtgärder för säkerhet kan ifrågasättas i diskussioner i sociala medier. Därmed har ryttare inga tydliga och tillförlitliga råd tillgängliga. Den ”osäkra säkerheten” i sociala medier kan jämföras med hur Forsberg (2012) beskriver svenska ridklubbar och -skolor, där säkerhet och regler inte är förhandlingsbara. Forsberg (2012) och Ojanen (2012) menar också att inom ryttargemenskaper är tyst kunskap mycket viktig och att den medieras genom observation och deltagande, vilket utgör det mest legitima sättet att lära sig (jfr Lloyd 2010). I sociala mediasammanhang försöker deltagarna överbrygga till den kroppsliga modaliteten i sina berättelser om erfarenheter och genom att publicera bilder och filmsekvenser (jfr Greene et al. 2011; Schuurman 2014). Vår analys stärker denna bild, genom att den visar att säkerhet som del av ”gott hästmannaskap” ter sig vanskelig att bli förtrogen med i sociala medier.

Våra resultat tyder vidare på att det är svårt att hitta säkerhetsrelaterad information i sociala medier och att det även kan vara farligt, särskilt för oerfarna ryttare, att förlita sig på råden som ges där. Att tolka råden kräver förkunskap som endast kan anskaffas genom erfarenhet (jfr Lloyd 2010). Diskussioner i sociala medier avspeglar (avsiktligt och oavsiktligt) även information, kompetens och kunskap om säkerheten som inte passar så bra att förmedlas i de former som är tillgängliga för kommunikation i sociala medier. För att förstå ryttarsäkerhetsaspekter i sociala medier, måste medlemmarna förlita sig till innehåll som avslöjar endast en bråkdel av sammanhanget. Det skapar en inbyggd osäkerhet, vilket kan snedvrída latent betydelse och avsikter i diskussionerna. Denna slutsats kan vara relevant även för andra typer av frågor som diskuteras i sociala medier om fenomen som vilar på multimodala informationslandskap där den kroppsliga modaliteten är avgörande.

Utifrån analysen i den här studien verkar rid- och hästerfarenhet vara av yttersta vikt när information och källor väljs och ses som trovärdiga. Vi ser utvecklingen av temat om kognitiv auktoritet och trovärdighet i sociala medier för ryttare som ett viktigt framtida forskningstema. Som en slutsats med praktiska konsekvenser menar vi att ridskolorna kan göra en insats genom att uppmärksamma säkerhetsfrågor och sociala medier som en källa för säkerhetsinformation. Utbildningsbehovet torde röra både elever och personal på ridskolorna. Ett exempel på hur detta utbildningsbehov kan hanteras är genom workshops. I mars 2015 genomförde vi en workshop hos en av våra referensgrupper, Tämta ridklubb i Borås. Under workshopen fördes en livlig diskussion, både om säkerhet generellt och om hur säkerhet framställs i just sociala medier. I vårt forskningsprojekt och under workshopen framkom att det är uppenbart att sociala medier nyttjas flitigt av hästintresserade och att säkerhetsrelaterade aspekter sprids medvetet och omedvetet i inläggen och kommentarerna. Vi har redan inplanerat flera liknande workshops till hösten 2015.

Vår slutsats är att sociala medier är både en stor riskfaktor och ett potentiellt värdefullt redskap i hästvärldens strävan efter ökad säkerhet. Vi menar också att det behövs ett medvetet arbete med att (åter)uppmärksamma säkerhet inom ridkulturen – i samspel mellan aktörer på ridskolor, i stall, på ridbanor, på tävlingar och i sociala medier.

Plan för resultat spridning– status vid projektets slutrapportering

Kommunikationskanal	Motiv för val av kommunikationskanal och huvudsakliga mottagare	Tidsplan för förväntad leverans av del- och slutresultat
Workshops	Vi har valt workshops eftersom det är en aktiv undervisningsform med stor möjlighet för deltagarna att utforma och interagera med innehållet. Huvudsaklig mottagare: ridklubbar, organisationer och föreningar som riktar sig till hobbyryttare. Hästrelaterade utbildningar.	Plan: Workshops förväntas hållas under hösten 2014 och våren 2015. Status: En workshop genomförd – flera bokade till hösten 2015.
Populärvetenskaplig artikel som planeras att publiceras i <i>Ridsport</i> , <i>Equipage</i> eller i <i>Hippson</i> .	Vi har valt en populärvetenskaplig artikel för att uppnå en bred spridning i hästsverige. Huvudsaklig mottagare: ridklubbar, organisationer och föreningar som riktar sig till hobbyryttare. Hästrelaterade utbildningar.	Plan: Artikel förväntas publiceras under hösten 2014. Status: En publicerad artikel (Hippson), flera intervjuer genomförda (Häst och Ryttare, Radio Sjuhärad P4, Borås Tidning) Stor uppmärksamhet i sociala medier för ridintresserade.
Artikel i vetenskaplig tidskrift <i>Information Research</i> .	Vi har valt en vetenskaplig artikel inom informationsvetenskap för att få möjlighet till refereegranskning av vår forskning. Huvudsaklig mottagare: forskare.	Plan: Artikel förväntas att publiceras under hösten 2014. Status: En artikel i peer-review, en under bearbetning.

Litteraturförteckning

- Asklund, H.** (2013). Hästflickan i förändringar i Lin Hallbergs och Pia Hagmars hästböcker. In Söderberg, E., Österlund, M. & Formark, B. (Eds.) *Flicktion. Perspektiv på flickan i fiktionen* (pp. 243-257). Malmö, Sweden: Universus Academic Press.
- Boellstorff, T.** (2012). Rethinking Digital Anthropology. In Miller, D. & Horst, H.A. (Eds.) *Digital anthropology* (pp.39-60). London: Bloomsbury Publishing.
- Bolwell, C., Gray, D. & Reid, J.** (2013). Identifying the Research Information Needs of the Racing and Breeding Industries in New Zealand: Results of an Online Survey. *Journal of Equine Veterinary Science*, 33(9), 690–696.
- Case, C.** (1991). *Down the backstretch: racing and the American dream*. Philadelphia, PA: Temple Univ. Press.
- Dijck, v., J. & Nieborg, D.** (2009). Wikinomics and its discontents: a critical analysis of Web 2.0 business manifestos. *New Media & Society*, 11(5), 855-874.
- Forsberg, L.** (2007). Att utveckla handlingskraft: om flickors identitetsskapande processer i stallet. Luleå, Sweden: Luleå technical university.
- Forsberg, L. & Tebelius, U.** (2011). The riding school as a site for gender identity construction among Swedish teenage girls. *World Leisure Journal*, 53(1), 42-56.
- Forsberg, L.** (2012). *Manegen är krattad: Om flickors och kvinnors företagsamhet i hästrelaterade verksamheter*. Luleå, Sweden: Luleå technical university (Luleå technical univ. Phd. dissertation).
- Greene, J. A., Choudhry, N. K., Kilabuk, E., & Shrank, W. H.** (2011). Online Social Networking by Patients with Diabetes: A Qualitative Evaluation of Communication with Facebook. *Journal of General Internal Medicine*, 26(3), 287–292.
- Hartel, J.** (2003). The Serious Leisure Frontier in Library and Information Science: Hobby Domains. *Knowledge Organisation*, 30(3-4), 228-238.
- Hartel, J.** (2006). Information activities and resources in an episode of gourmet cooking. *Information Research*, 12(1). Retrieved at www.informationr.net/ir/12-1/paper282.html. (Archived by WebCite® at <http://www.webcitation.org/6XLOVXeXh>).
- Hockenhuil, J. & Creighton, E.** (2013). A brief note on the information-seeking behavior of UK leisure horse owners, *Journal of Veterinary Behavior* 8(106-110).

- Johnson, G.M., Zastawny, S. & Kulpa, A. (2010).** E-Message Boards for Those Who Self-Injure: Implications for E-Health. *International Journal of Mental Health and Addiction*, 8(4), 566-569.
- Johnston, K., Tanner, M., Lalla, N. & Kawalski, D. (2013).** Social capital: The benefit of Facebook friends, *Behaviour and Information Technology*, 32(1), 24-36.
- Joinson, A.N. (2008).** 'Looking at,' 'looking up' or 'keeping up with' people? Motives and uses of Facebook. In: *Proceedings of the 26th Annual SIGCHI Conference on Human Factors in Computing Systems (Florence, Italy, April 5–10, 2008), CHI'08*. New York, NY: ACM Press, 1027–1036.
- Kietzmann, J. H. (2011).** Social media? Get serious! Understanding the functional building blocks of social media, *Business Horizons*, 54(3), 241-251.
- Lloyd, A. (2006).** Information literacy landscapes: an emerging picture. *Journal of Documentation*, 62(5), 570-583.
- Lloyd, A. (2009).** Informing practice: information experiences of ambulance officers in training and on-road practice. *Journal of Documentation*, 65(3), 396-419.
- Lloyd, A. (2010).** Information literacy landscapes: information literacy in education, workplace and everyday contexts. Oxford: Chandos.
- Lober, W.B & Flowers, J.L. (2011).** Consumer empowerment in health care amid the internet and social media. *Seminars in Oncology Nursing*, 27(3), 169-182.
- Lunde, C. (2014).** Ridtjejer mer negativa till sina kroppar. *Svensk Idrottsforskning: Organ för Centrum för Idrottsforskning*, 3, 26-30.
- Martinson, K. & Bartholomay, T. (2009).** Evaluating equine extension and outreach programs. *Journal of Equine Veterinary Science*, 29(5) 454–455.
- Ojanen, K. (2012).** 'You became someone': social hierarchies in girls' communities at riding stables. *Young Nordic Journal of Youth Research*, 20(2), 137 - 156.
- Park, N, Kee, K.F. & Valenzuela, S. (2009).** Being immersed in social networking environment: Facebook groups, uses and gratifications, and social outcomes. *Cyberpsychology and Behavior*, 12(6), 729-733.
- Schatzki, T. (2002).** *The site of the social: A philosophical account of the constitution of social life and change*. Pennsylvania, PA: Pennsylvania State University Press.
- Schuurman, N. (2014).** Blogging situated emotions in human-horse relationships. *Emotion, Space and Society*, 13, 1-8.
- Skelly, C., Bodle, A., Heyboer, G., Lambur, M. (2011).** Measuring impact and subscriber engagement of an extension electronic newsletter. *Journal of Equine Veterinary Science*, 31(5-6), 339-340.
- Stebbins, R.A. (2007).** *Serious leisure: A perspective for our time*. New Brunswick, NJ: Transaction.
- Swedish Civil Contingencies Agency (2013).** Olyckor med häst. Retrieved from <http://ida.msb.se/dokument/infoblad/Hast.pdf> (Archived by WebCite® at <http://www.webcitation.org/6XLOFoMbW>).
- Swedish Equestrian Federation (2015).** Retrieved from <http://www3.ridsport.se/In-english/Welcome-to-the-Swedish-Equestrian-Federation/> . (Archived by WebCite® at <http://www.webcitation.org/6XLOKb2vK>)
- Wertsch, J. (1998).** *Mind as action*. New York: Oxford University Press.
- Wickens, C., Waite, K., Garey, S., Frazee, S. (2011).** An assessment of the educational needs of Delaware equine owners, *Journal of Equine Veterinary Science*, 31(5-6) 332-333.